

PROF. SOORTKILL

SMIBOLOGIE

vol. 2

OPERATIONAL MANUAL

UITGEVERIJ PLUIM
AMSTERDAM/ANTWERPEN

G R A P H I C
SMIBANESE
L A N G U A G E

Eerste druk, september 2025

© Prof. Soortkill

Omslagontwerp Wessel Rossen
Typografie binnenwerk Perfect Service
Productiebegeleiding Tim Beijer
Drukkerij Wilco, Amersfoort

ISBN 978 94 934 2033 5

NUR 740

www.uitgeverijpluim.nl

www.smibanese.org

Geen enkel deel van dit boek mag worden gebruikt voor het trainen van kunstmatige intelligentie.

TMC

*The Marathon Continues,
word to Nipsey Hussle*

AND PRACTICE WHAT YOU PREACH, YA HUR!

GO!

Go, go, go, go, go and on the count of three

(Go) Go, go, go, go, go and on the count of three

(Go) Go, go, go, go, go, go

Uh, on the count of three, everybody run back to your fantasy, now

(Go) Go, go, go, go, go and on the count of three

(Go) Go, go, go, go, go and on the count of three

(Go) Go, go, go, go, go, go

And on the count of three, everybody run back to your fantasy, now

Inhoud

INTRO 13

ELEVEN-POINT PROGRAM 19

WAAR SCHRIJF IK ME IN? 21

KIJK 'T HIER: SIGN UP HERE

KNOWLEDGE OF SELF

WINNAARS WERKEN MET GOD.

VERLIEZERS LUISTEREN NAAR DE DUIVEL 27

GET WITH GOD

SODOM EN GOMORRA 32

ZUIVER JE ATI

JELLINEK 36

DISCIPLINE YO'SELF

'GAME AIN'T BASED ON SYMPATHY' 42

LEER IETS: LEES IETS

ALLES HOOG! 47

GET WITH GOD

HET TOTALEMENSPRINCIPE 52

KNOWLEDGE OF SELF

GIRLS, GIRLS, GIRLS 59

BUILD A PROLIFIC FAMILY

DE PROF. VOOR PROFESSIONALISME 66

GET MONEY: MAAK MONEY

JOGA BONITO 73

STAY FLY, LIVE W/ STYLE

WIE NIET KAN DELEN KAN NIET VERMENIGVULDIGEN 78

GET MONEY: MAAK MONEY

KASERI 82

ZUIVER JE ATI

THE PROGRAM VS. THE PROGRAMMER 90

GET WITH GOD

THE EYE OF A TIGER 96

LEER IETS: LEES IETS

CHANGE YOUR LINEAGE 102

NOG EEN ALGORITME OM TE HACKEN

KNOW YOUR HERITAGE

THE LAW OF ACCUMULATION 109

REGELMAAT TELT OP, PART ONE

DISCIPLINE YO'SELF

WIE IS WIE, WAT IS WAT, EN WIE BEN JIJ? 114

KNOWLEDGE OF SELF

GO! 120

DISCIPLINE YO'SELF

T.T.G: TRAINED TO GO 128

PAK 'T OP! GA NIET GUGU

STAY IN SHAPE: FLEX EEN BEETJE

CONSISTENCY IS KEY 135

REGELMAAT TELT OP, PART TWO

DISCIPLINE YO'SELF

ARTIKEL 5.5 LID 2 RVV 1990 141

REGLEMENT VERKEERSREGELS EN VERKEERSTEKENS

BUILD A PROLIFIC FAMILY

CONFIDENCE IS KEY 146

ERGENS GEWOON VOOR GAAN

GET WITH GOD

ZEKERHEID, JA NOH? 152

PLAN B, DE INLEIDING TOT MISLUKKING

GET WITH GOD

EEN LOT KOPEN, DAT DOE JE TOCH NIET?! 158

GET WITH GOD

DE WERELD DRAAIT DOOR 165

TIME IS LIMITED

LEER IETS: LEES IETS

THE PROGRAM 171

THE SMIBOLOGIC THEORY FOR PRACTICAL APPLICATION

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11

PRACTICE WHAT YOU PREACH 177

EEN CONVO MET EDSON SABAJO 187

VICTORY LAP 201

INTRO

Het ontstaan van dit boek begon allemaal tijdens een *regular* routineuze workout in de gym. Als me ede heet is in de gym zet ik meestal trapmuziek op, het liefst poku's waarop niggas froes rappen, nek je die. Hoe ik uit de 1106 kom heb ik een playlist genaamd *Vol. 1106* vol met gangshit van Smibanese bodem. Dat is mijn *go to*-afspeellijst tijdens krachttrainingen. Tijdens de routineuze sessies ga ik liever voor een podcast. Een van mijn favoriete podcasts is al een tijdje *Founders*, een podcast in monologische vorm waarin de host omin boeken, veelal autobiografisch, ontleedt tot belangrijke levenslessen voor de luisteraars om te beseffen. De boeken die hij leest gaan vaak over *founders*, mensen die een bedrijf of iets anders zijn begonnen. De personen die de revue passeren zijn heel uiteenlopend, van Michael Jordan tot aan Hans Wilsdorf, de oprichter van het horlogemerk Rolex. Eigenlijk heeft-ie het vooral over boeken waarin het gaat over mensen die het laten lukken, of het ooit hebben laten lukken. Tijdens deze *regular* workout zag ik dat er net een episode online stond over Haruki Murakami, een van de grootste schrijvers en latenlukkens *living*. Geen van zijn boeken had ik tot dan toe gelezen. Ik kende hem vooral gewoon door ze model, hoe hij beweegt en hoe significant zijn schrijfstijl is, hoewel ik dus niets van hem had gelezen. Dus ik besloot die aflevering maar op te

zetten, waarin het ging over Murakami's memoire *What I Talk About When I Talk About Running*, en niet zozeer zijn fictieboeken waar hij zo bekend mee is geworden. Voor ik uit de gym liep had ik zijn memoire al besteld via bol.com, om vervolgens nog in alle haast naar Scheltema te vallen omdat ik niet kon wachten tot het de volgende dag geleverd zou worden. Diezelfde avond begon ik met lezen, en sindsdien is libi niet meer *the same*.

Begin 2024 ontstond in mij het voornemen om consistent te willen hardlopen. De wil werd opgevolgd met daad, want 2 januari 2024 begon ik met rennen. Eindstand deed ik het op en af, en was er weinig sprake van serieuze continuïteit in mijn doen. Eenmaal in de zomer was ik er zelfs al soort van mee gestopt. Toen ik begin augustus dit boek dus las, voelde het alsof er een *sense of purpose* werd aangewakkerd in mij. Ik wist na één hoofdstuk in het boek niet alleen dat ik weer moest beginnen met rennen, maar ook dat ik direct wilde stoppen met koren, nu voor mijn eerste roman moet gaan, maar voor ik daaraan begin eerst *Smibologie Vol. 2* moet schrijven. Rennen zie ik, net als Murakami beschrijft in zijn boek, als een metafoor voor het leven en het schrijverschap. Als je eenmaal begint met deze shit, zal je snel merken dat je exact terugkrijgt wat je erin stopt. Je moet meters maken om vooruit te komen, en je moet meters maken om op den duur geleidelijk meer meters te kunnen maken. Dit geldt in principe voor alles in die libi. Waarom dit boek mij zo raakte is omdat hij uitgebreid beschrijft hoe ook hij *fully* voor het schrijverschap ging, in combinatie met het hardlopen waar hij sindsdien ook mee begon. Ook hij was toen 31 jaar, even jong als ik terwijl ik dit boek schrijf. Alsof ik mezelf een spiegel voorhield, las ik alles terug wat ik mezelf had voorgenomen aan het begin van dat jaar. Murakami wilde fulltime schrijver worden, stoppen met roken, en een gezondere levensstijl leiden om zijn schrijfcarrière te onderhouden.

Voor ik aan zijn boek begon wilde ik stoppen met koren, gezonder leven en nieuwe hoogtes bereiken binnen het schrijverschap. Een gezonde levensstijl is een vereiste als je een *high achiever* wilt zijn in die libi, iets wat punt 8 van ons Eleven-Point Program overigens ook reflecteert. Hoe hij zichzelf hieraan is gaan committeren, en beschrijft hoe zijn libi sindsdien begon te veranderen, kwam voor mij precies op het juiste moment binnen. Voor mijn gevoel stond ook ik namelijk op een *crossroad* dat moment, een kruispunt in m'n libi waar ik een afslag moest nemen. Mezelf meet ik graag met de *greats*, want ook zij zijn uiteindelijk gewoon mensen zoals jij en ik. Om te lezen dat Murakami op z'n 31ste ook een afslag nam die zijn loopbaan ten goede deed inspireerde mij, vooral omdat hij toen ook maar één boek op z'n naam had, en nog niet de grootheid was in de *game* die hij nu is. Zelf heb ik er twee, eigenlijk drie en met deze dus m'n vierde, dus ben ik in vergelijking met hem goed op dreef. Wat je nooit moet vergeten is dat alles wat een mens in een libi heeft bereikt niet meer dan één *lifetime* kost. Alle mensen die we vereren, ophemelen en prijzen hebben net als jij één *life to live*. In dat opzicht zijn we allemaal gelijken, en is het wat we doen met onze tijd dat het verschil maakt. Je kan veel bereiken in een mensenleven, en ik ben een kill die in dat opzicht zo veel mogelijk wil bereiken, en me niet laat afschrikken door anderen hun prestaties. Sterker nog, als ik zie dat een ander iets kan weet ik om die reden juist dat ik dat ook kan. Dit is die libi van een Smibanese University-student waar ik het in dit boek veelvuldig over zal hebben, een libi die draait om voortgang en het constant bereiken van nieuwe hoogtes.

Leef je een dag met ijver, dan ga je er een dag van kunnen genieten. Doe je dit een week, dan ga je er een week van kunnen genieten. Leid je structureel libi vanuit een ijverige houding zal je zolang je dat volhoudt de vruchten proeven van je inzet. Wie

zaait zal vroeg of laat altijd oogsten. Libi is in dat opzicht een marathon, en niet een sprint zoals velen denken. Want hoewel snelheid ook zeker van belang is in die libi, gaat het er uiteindelijk niet om hoe snel je er komt. Het draait om wat jij weet op te brengen over een lange periode, en hoe consistent je hierin bent. Fysiek onderhoud en hardlopen in het bijzonder leren je dit het beste. Vandaar dat ik mezelf had voorgenomen om hieraan te beginnen, en simultaan aan het schrijfproces van dit boek kreeg ik de draad te pakken. Dampen gaat voor mij niet eens om het dampen zelf. Mij gaat het om waar je innerlijk doorheen gaat terwijl je dampst, en de discipline die je moet opbrengen om die shit staande te laten houden in je libi. Dampen is een *commitment* aan de *act itself*. Het gaat nergens over wanneer je begint zonder consistent te zijn, en dat geldt in principe voor alles. Het belangrijkste dat ik uit Murakami's boek haalde is dat je in die libi moet committeren aan shit. Alles waar je structureel mee bezig bent committeer je aan, en als mens heb je de vrije keuze om te bepalen waaraan jij wilt committeren.

Het schrijverschap is iets wat ik inmiddels al een paar jaar beoefen, toch zou ik niet zeggen dat ik *fully committed* was. Ik ga ervoor, dat zeker. Maar wat vooral heerste voor dit boek was het gevoel dat ik veel beter kan, en dat dit 'm vooral zit in mijn toewijding aan de professie. Voor mij als professor is dit funest, want hoe durf ik mensen te vertellen op wat zij moeten zijn als ik niet ben op wat ik moet zijn. De Smibanese University met onze *Smibologic Theory for Practical Application* is allemaal wartaal als ik niet praktiserend ben in m'n eigen libi. Op die manier is het schrijven van dit boek als het ware mijn eed naar alle volgers van de Smibanese University. Wij van de Smibanese University leven om onszelf beter te maken, *ala dey*. Als je niet dagelijks een poging doet om jezelf hierin te ontwikkelen, verzuim je de mogelijkheid die jou met iedere seconde wordt geboden om dit

wel te doen. Dat is zonde, man. Eenieder mag doen wat hij/zij wil, daar niet van, alleen is libi in ogen van de Smibanese University-student zinloos als dit streven niet wordt nageleefd.

Dit boek is *heavy* geïnspireerd door Murakami, zowel door z'n libi als door het boek zelf. Ik moet hem die shout-out wel geven, want zonder dat boek van hem zou dit boek in ieder geval niet nu of in deze vorm beschikbaar zijn. Zie deze shit als Prof. Soortkill zijn memoires, en de laatste keer dat ik zoveel inkijk geef in mijn libi. En nee, ik doe Murakami niet na, ik volg simpelweg zijn *lead*. Dit boek geeft een inkijk in het denken van de oprichter van de Smibanese University. Het is een boek vol zelfreflectie, een egodocument, en een handleiding voor onze studenten om tot hun denken te nemen. Het is ook daar waar de Smibanese University zich begeeft bij alle bekeerlingen, in ons denken. Ik ben hier niet om mijn hele libi te wijden aan het zeggen hoe shit volgens mij werkt. Die wijsheid heb ik in dat opzicht ook zeker niet in pacht. Wat ik vooral tracht te doen is het *leaden by example*, en dat doe ik meer door te doen dan te praten over het doen. Om die reden ben ik mezelf vanaf de start van dit schrijfproces volledig gaan toewijden aan mijn professie, in mijn geval het schrijverschap. Voor mij is het schrijven, en voor jou kan het zijn wat jij wilt. In dit boek wil ik overdragen wat het betekent om die keuze te maken, om die afslag te nemen richting je ultieme zelf ten behoeve van je aspiraties. Die libi is een geestelijk proces, en de geestelijke ontwikkeling die jij doormaakt reflecteert zich uiteindelijk in wat je in het materiële rijk zal bereiken.

Soms noem ik het een topsportmentaliteit, of anders een winnaarsmentaliteit, maar uiteindelijk breng ik het altijd terug naar de mindset van een Smibanese University-student. Die drie dingen zijn om het even. Een topsportmentaliteit wil zeggen dat

je kan werken met haalbare en vooral kortetermijndoelen, die voortvloeien vanuit een langetermijnvisie, gericht op een langetermijndoel. Het is belangrijk dat je mogelijkheden creëert voor jezelf om telkens nieuwe positieve ervaringen op te doen. Het ene succesje vormt dan de voedingsbodem voor het volgende, en zo bouw je dag in dag uit naar dat punt dat je wilt bereiken. Ik gun het iedereen om een nobel bestaan te leiden. Wanneer je leeft voor groei, doe je dit in mijn ogen. In dit boek zal ik het vaker hebben over bergen beklimmen, iets wat ik vergelijk met het aangaan van een langetermijnmissie. Dit is namelijk waar wij van de Smibanese University voor leven, en waar ik dus in dien te leaden by example.

Wat ik iedereen in dit leven gun is dat ze ooit mee mogen maken hoe het is om voor een lange periode voor iets te gaan, en uiteindelijk volharden in die tori door te laten lukken. Voor mij is dit nu romans schrijven, en die transformatie is ook ingegaan met ingang van het schrijfproces van dit boek. Om die reden treed ik na dit boek als Prof. Soortkill ook meer tot de achtergrond, en zal het in de toekomst alleen nog maar gaan over de Smibanese University wanneer je Prof. Soortkill ziet. De Smibanese University is sinds kort ook een stichting *by the way*. Check onze website voor meer info, www.smibanese.org. Voor nu is dit boek er, en hierin zal je mijn kijk lezen op die libi terwijl ik *the Smibologic Theory for Practical Application* praktiseer, en train voor eerst een halve en daarna hele marathon. Het boek kent geen hoofdstukken. Lees het als dagboekfragmenten waarin a nigga punten behandelt die raakvlak hebben met een Smibologische lifestyle. Lees het zolang 't je interesseert, en zo niet, lees het niet.

Get with the program.

Prof. Soortkill, april 2025